

На шляху

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Обплетений вітрами ранок
шугне, мов циганя з води
і на піску кричить з нестями,
обсмалений і молодий.

Ріка зміяста з дном співучим,
хвилясто хльостають вітри,
і день ховає місяць в кручу,
мов у кишеню гріш старий.

Клюють ліщину співом коси,
дзвенить, мов мідь, широкий шлях.
Іде розсміяний і босий
хлопчина з сонцем на плечах.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/na_shliakhu